

tænkes at staa i til Lærerindekolen; men de staa dog i et meget nært Forhold, og jeg har blandt andet paa Forslaget til Finanslov for i Aar stillet Begæring om nogle Bevillinger til Forhøjelse af det Bederlag, der gives disse Skolers Lærere for at bidrage til og deltage i den praktiske Undervisning af Seminarister, idet den ikke blot bestaar i at være Tilhører, men efter Omstændighederne ogsaa det selv at tage Del som undervisende. — Jeg anser det for absolut nødvendigt at have denne Forskole for Børn. Jeg tror ikke, at den kan erstattes med Muligheden af at faa en Overenskomst med Kommunen, om end ogsaa dette kunde være et godt Supplement. Jeg er tilbøjelig til at mene, at den helst maatte udvides, og jeg har faaet Opfordring fra meget ansete Skolemænd til at udvide den noget, saa at den ikke blev just alene for Børn i Smaaskoler, men overhovedet en Skole for Børn i Alderen fra 7 til 14 Aar, saaledes at altsaa den foreslåede Aldersgrænse fjernes. Det vilde ganske vist i de udarbejdede Planer til Lærerindekolen medføre nogle Forandringer; men det forbeholder jeg mig nærmere at forhandle med det eventuelle Udvalg om.

Desværre kan jeg ikke berolige det ærede Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) med Hensyn til Udgiften, men maa gøre den Bemærkning straks, for ikke i den Henseende at berede ham eller mig Støffelser, at den Sum, der er nævnt i Lovforslaget, er endogsaa mindre, end hvad den virkelige Plan, som nu er udarbejdet, vil komme til at andrage. Dette Beløb, 350,000 Kr., er nemlig det samme, som tidligere var optaget i Forslaget 1884—85. Man havde ikke den Gang Planen endnu, og uagtet den Plan, som nu er udarbejdet, og som vil blive forelagt det eventuelle Udvalg, er udarbejdet af en Arkitekt, som ingenlunde er tilbøjelig til Ødselhed, men netop har en særdeles god Evne til at økonomisere, saa har det dog ikke kunnet lykkes ham at bringe Fordringerne ned til de 350,000 Kr. Men det er jo dog ikke saa underligt, og jeg tror, det vil blive klart, naar Planen foreligger. Jeg vil for det første afholde mig fra enhver Sammenligning med Aalborg Latinskole — jeg var desværre forhindret sidste Gang, denne var paa Tale, men ved en anden Lejlighed skal jeg udtale mig om den — men jeg vil sammenligne den med de lærde Skoler, saaledes som vi paatænkte at bygge, hvis det bliver bevilget, i Odense og for Fremtiden, omtrent 200,000 Kr. Der kræves jo et langt større Komplex af Bygninger her til af Hensyn til det dobbelte Døgn, idet

den baade skal være en Skole for Børn og et Internat, saaledes at Eleverne skulle forudsættes at bo der. Jeg tør undergive Plauerne den mest omhyggelige kritiske Prøvelse, og man vil finde, de ere ikke for dyre, naar det skal opnaas, som man maatte ønske, og til det, der skal opnaas, og som man maa ønske, regner jeg rigtignok i højeste Grad — det siger jeg lige overfor det ærede Medlem for 11te Kreds (Stühr) — Internatet, eller det, at de skulle bo der. Dersom overhovedet nogen Stude et Internat eller det, at der er Kost og Ophold for de paagældende, er paa sin Plads, tror jeg rigtignok, det er for kvindelige Elever. Der er det, at Opgaven skal være at skabe dem et Hjem, fordi dette ved en Kvinde's Uddannelse mere end noget andet Sted er nødvendigt eller i hvert Fald højt ønskeligt, og jeg vilde betragte det som meget bedrøveligt, hvis man stod dette helt ud. Saa tror jeg ikke, at de paagældende Elever i deres Gerning i Tiden vilde medbringe de smukke Minder, som Lovforslaget har paaregnet, at de vilde medbringe fra denne Skole, naar den blev indrettet som en Skole, hvor de skulde have Kost og Ophold, og disse smukke Minder have vi gjort Regning paa. Jeg er derfor heller ikke enig med det ærede Medlem (Stühr), som har ment, at det ikke var rigtigt at henlægge Anstalten paa et naturstønt Sted, men at den snarere skulde lægges paa et saa naturstønt Sted som muligt. Det kan jeg ikke være enig med ham i; thi det, som skulde være det bedrøvelige derved efter hans Mening, skulde være deres Vængsel efter dette Sted, naar de senere bleve ansatte f. Eks. i Midtjylland og Vestjylland i disse Hedeegne, hvor jeg ogsaa haaber, at en Del af dem vil blive ansat, og hvor der jo ikke er saa naturstønne Egne som i Østjylland. Men vi maa jo dog ogsaa, grumme mange af os, finde os i, at vi ved vor Livsgering blive hensatte paa Steder, hvor der ikke er saa naturstønt som der, hvor vi i vor Ungdom særbedes, men saa have vi dog Ungdomserindringen tilbage, og det er en Kapital, som vi maaste senere kunde have godt af. Lærerne have saa dog været et Antal Aar paa et Sted, som kan opfylde Sjælen, og have der samlet Minder, som de kunde øse af i hele deres senere Virksomhed, skønt den maaste komme til at foregaa paa et Sted, hvor der er langt færre Naturbetingelser til Stede for Glæde og Tilfredshed. Man vil saa ogsaa kunne forstå, hvorfor jeg i dette Forhold nødig har villet se, at man gaar op til at fastsætte Betalingen højere, end her er stet, nemlig til 400 Kr. — I det oprindelige Forslag fra